

give en beskrivelse af visse forhold i virksomheden. Man vil endvidere i vidt omfang være afskåret fra under civile erstatnings-søgsmål at yde sit bidrag til sagens opklaring.

Arbejdsgiverne har formentlig kun krav på, at de inspektioner, som de efter loven skal underkaste sig, ikke benyttes som grundlag for at offentliggøre eller give private meddelelser om forhold i virksomheden, som *med rimelig grund kan forlanges hemmeligholdt*. Bestemmelsen i stk. 3 er formuleret i overensstemmelse hermed. Under de forhold, der kan forlanges hemmeligholdt, falder enhver forretnings- og fabriktionshemmelighed, men en række andre forhold vil også naturligt falde ind derunder, f. eks. ethvert forhold, der er af konkurrence-mæssig betydning. For så vidt der foreligger tvivl om, hvorvidt et forhold i en virksomhed omfattes af den fornævnte bestemmelse eller ej, bør tvivlen komme arbejdsgiveren til gode, således at pågældende forhold anses for omfattet af tavshedspligten. Der er tilføjet den naturlige bestemmelse, at tavshedspligten gælder også når pågældendes arbejde ved tilsynet er ophørt.

Til § 56.

I § 38 i fabrikløven af 1913 er det fastsat, at der ved ethvert arbejdssted, hvor der findes mekanisk drevne maskiner, skal forefindes en bog, hvori tilsynet efter endt undersøgelse anfører, hvilke sikkerhedsforanstaltninger det måtte have påbudt, samt den tidsfrist, inden hvilken sådant påbud skal være udført. Denne bestemmelse er efterhånden blevet praktiseret således, at der i virksomhedens tilsynsbog ikke blot indføres de påbud, der refererer sig til virksomhedens maskiner, men i det hele alle de påbud med hensyn til virksomhedens indretning, som fabrikinspektøren afgiver.

Det foreslås, at opretholde denne ordning. Imidlertid ville det virke mindre rimeligt, om der i virksomheder, hvor ulykkes- og sundhedsfaren er meget ringe, og hvor der antagelig derfor kun i ganske ringe omfang vil blive givet påbud fra arbejdstilsynet, stilles krav om en tilsynsbog. Der er derfor i *stk. 1* åbnet adgang til at fritage for anskaffelse af tilsynsbog, for så vidt angår virksomheder under arbejdstilsynet, når dette i det enkelte tilfælde finder det unødvendigt, men derimod ikke for virksomheder under det kommunale tilsyn, idet det her, hvor tilsynets betaling ydes i forhold til antallet af synede virksomheder, allerede af kontrollenssyn vil være nødvendigt, at inspektionen indføres i en tilsynsbog.

Af hensyn til beviset bør udskrevne tilsynsbøger opbevares af virksomheden i et vist tidsrum derefter, og dette tidsrum foreslås sat til 5 år efter, at bogen er udskrevet.

Det foreslås i paragraffens *stk. 2*, at ulykkestilfælde af alvorligere karakter og forgiftninger straks skal anmeldes til vedkommende overingeniør ved arbejdstilsynet og erhvervsulidelser til direktøren for arbejdstilsynet. I fabrikløven indeholdes der ingen tilsvarende bestemmelser. Den indskrænker sig til i § 38, *stk. 2*, at foreskrive, at ulykkestilfælde, som foranlediger død eller alvorligere legemsbeskadigelse, straks skal anmeldes til politiet. Politiet skal efter § 38, *stk. 3*, kun underrette fabriktilsynet, hvis det skønner, at der foreligger en overtrædelse af fabrikløvens bestemmelser. Dette kan imidlertid ikke anses for at være tilstrækkeligt. For det første vil det ofte være vanskeligt med det samme at blive klar over, om der foreligger en sådan overtrædelse. Men dernæst kan et ulykkestilfælde, ved hvilket der ikke foreligger en sådan overtrædelse, meget vel være af betydelig interesse for tilsynet, fordi det kan vise, om de i almindelighed praktiserede beskyttelsesforanstaltninger over for vedkommende fare er fyldestgørende eller trænger til yderligere at udbygges. Endelig indebærer den nuværende ordning en risiko for, at politiets anmeldelse til tilsynet først fremkommer så sent, at det er vanskeligt eller umuligt at blive klar over, hvad der er passeret i ulykkesøjeblikket. Under disse forhold har fabriktilsynet måttet indskrænke sig til, hvor man ikke som f. eks. i København har fået tilvejebragt en aftale med politiet om straks at blive underrettet om indtrufne ulykkestilfælde, at træffe en ordning med direktoratet for ulykkesforsikringen om, at man derfra får meddelelse om alle de til dette anmeldte ulykkestilfælde, der er indtruffet i virksomheder under fabriktilsyn. Denne ordning er dog ikke helt fyldestgørende, idet der ofte hengår et vist stykke tid, inden et ulykkestilfælde anmeldes til ulykkesforsikringen, f. eks. fordi man først vil se, hvorledes den tilføjede beskadigelse udvikler sig.

For at tilsynet hurtigst muligt kan blive gjort bekendt med indtrufne ulykkestilfælde af alvorligere karakter, er det foreslået, at virksomhederne skal være forpligtet til direkte at gøre anmeldelse om sådanne ulykkestilfælde.

Endvidere foreslås det, at der af virksomheden på særlige blade i tilsynsbogen skal opnoteres de ulykkestilfælde af ikke helt ubetydelig karakter (herunder akutte forgiftningstilfælde), som overgår de i virk-